

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Πέμπτην, 4^{ην} /17^{ην} Μαρτίου 2016, Πέμπτην τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, ἑωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου εἰς τήν ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσαν καί τό ὄνομα αὐτοῦ φέρουσαν Ἱεράν Μονήν εἰς τήν Δυτικήν Ὀχθην τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ πρό τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ εἰς τήν Νεκράν θάλασσαν.

Ὡς γνωστόν ὁ ἅγιος Γεράσιμος προσῆλθεν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Λυκίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί ἐμόνασεν εἰς Μονήν τῆς περιοχῆς τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ. Παρασυρθεῖς πρός ὀλίγον ἐκ τῆς αἰρέσεως τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ περί τό 450 μ.Χ., ἐπανῆλθεν εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν ὑπό τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου καί διεκρίθη ἐν τῇ ὑπερασπίσει τοῦ Χριστολογικοῦ δόγματος τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος καί παρακληθεῖς ἱδρυσε μοναστηριακὴν Λαύραν διὰ τούς προκεχωρημένους εἰς τήν ἄσκησιν μοναχούς καί ὠδήγησε χιλιάδας ἐξ αὐτῶν εἰς τήν κατά Χριστόν πολιτείαν, τελείωσιν καί θέωσιν, πλῆθος δέ Χριστιανῶν, προσερχομένων αὐτῷ ἐκ τοῦ κόσμου, προσεῖλκυσεν εἰς τήν ἐν Χριστῷ εὐσεβῆ ζώην. Ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσα Μονή ἐπέζησε τῶν μεταλλαγῶν τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας καί δὴ εἰς τήν ταραχώδη περιοχὴν τῆς Παλαιστίνης.

Εἰς τήν Ἱεράν ταύτην Μονήν προεξῆρξεν τῆς θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Δώρων ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἱερωνύμου ἡγουμένου εἰς Φχές τῆς Ἰορδανίας, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, ἡγουμένου εἰς Ἱ. Μονήν Χωρίου τῶν Ποιμένων, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Παΐσιου ἡγουμένου εἰς τήν Ἱ. Μονήν Προφήτου Ἡλιοῦ, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀνανίου ἡγουμένου εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ἀγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ, τοῦ Ἱερομονάχου π. Κυριακοῦ, ἱερέως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, καί τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου π. Νικήτα, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων ὡς τοῦ π. Ἦσσα Μοῦσλεχ, τοῦ π. Γιοῦσεφ Χόνταλη καί τοῦ π. Παύλου Ἀλέμε ἐπίσης τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου τῶν Ἱεροδιακόνων π. Ἀγαπίου, π. Μάρκου καί π. Ἀναστασίου, συμπροσευχομένων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου Γραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καττάρων κ. Μακαρίου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρῶην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί τῶν βοηθοῦντων αὐτῷ μοναχῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Χοζεβᾶ καί Βηθλεέμ, συμμετεχόντων τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, τῶν ἐκπροσώπων τῶν Μ.Μ.Ε. τοῦ Πατριαρχείου, τῶν διακονητῶν καί διακονητριῶν τῆς Ἱ. Μονῆς καί προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρωσίας, Ρουμανίας καί Οὐκρανίας.

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων Σου πᾶσα ἡ κτίσις ἐορτάζει, οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι ἐλέησον ἡμᾶς», ψάλλει ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ὦντως πᾶσα ἡ κτίσις σήμερον ἐορτάζει καὶ δὴ ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ἐπὶ τῇ ἐορτίῳ πανηγύρει τῆς μνήμης τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως ἀλλὰ καὶ τῆς λήψεως τοῦ στεφάνου τῆς ἀφθαρσίας, δηλονότι τῆς θεώσεως αὐτοῦ.

Τοῦτο δὲ ἐπέτυχε ὁ Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος, μιμούμενος τούς προφῆτας καὶ ἀσκητὰς καὶ μάλιστα τὸν Τίμιον Πρόδρομον, οἵτινες φωτισθέντες τῷ φωτὶ τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Μεγάλης Βουλῆς», (Ἠσαΐου 9,6), δηλονότι τοῦ Χριστοῦ, καταλάμπουσιν αἰεὶ ὡς φωστῆρες ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἔνθα προσφάτως νέος φωστήρ ἀνεφάνη ὁ ὁσῖος Ἰωάννης ὁ νέος Χοζεβίτης. Ἰδοὺ διὰ τί οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις, «Ὡς δικαίοις διὰ παντός, ὧς δ' ἄσεβων σβέννυται», (Παροιμ. 13,9). Εἰς τούς δικαίους ἀνθρώπους λέγει ὁ Παροιμιαστὴς ὑπάρχει πάντοτε τό φῶς τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Χριστοῦ. Τούναντίον ὅμως, τό φῶς τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἀσεβῶν, δηλαδή τῶν ἀπίστων ἀργὰ ἢ γρήγορα θά σβῆση.

«Τῶν ἁγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος, ὁ ἐν Ἐδέμ», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Παράδεισος δὲ οὗτος, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστὸς εἶναι τό ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πεφυτευμένον δένδρον τῆς ζωῆς, τοῦ φωτός καὶ τῆς δικαιοσύνης. Τό δένδρον τοῦτο εἶναι τό εὐχαριστιακόν Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα».

Ἐκ τοῦ εὐχαριστιακοῦ τούτου δένδρου τῆς ζωῆς ἔφαγον πάντες οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας καὶ βεβαίως ὁ Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος, ὁ ὁποῖος τό ἄγονον τῆς ἐρήμου ἐγεώργησε καὶ κατεφύτευσε μέ τό δένδρον τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ εὐσημος μνήμη αὐτοῦ φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν, διώκει τό σκότος τῶν παθῶν καὶ πειρασμῶν καὶ διαλύει τὸν βαθύτατον ζόφον τῶν δαιμόνων.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἐορτικὴ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου καὶ ἡ συμμετοχὴ ἡμῶν εἰς αὐτὴν μᾶς ἀποκαλύπτει τὸν πνευματικόν καὶ πρακτικόν τρόπον τῆς θεραπείας τῶν ψυχικῶν ἡμῶν τραυμάτων. Τό θεραπευτήριον δὲ τῶν τραυμάτων τῆς ψυχῆς καὶ ὅλων τῶν νόσων αὐτῆς, εἶναι ἡ μετάνοια καὶ ἡ ἐξομολόγησις. «Οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν», (Ματθ. 9,13), λέγει ὁ Κύριος. Ἑρμηνεύων τούς Κυριακούς τούτους λόγους ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος λέγει ὅτι ἡ δύναμις τῆς προσευχῆς, ἡ ὁποία γίνεται μέ πίστιν θεραπεύει τὸν ἀσθενῆ. Ἐὰν δηλαδή ὁ ἀσθενὴς ἔχει διαπράξει ἁμαρτίας, αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν τὴν ἀσθενεῖάν του, ψυχικὴν ἢ σωματικὴν, θά συγχωρηθοῦν εἰς αὐτόν. Προτρέπει δὲ ὅπως ἐξομολογώμεθα μεταξὺ ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας μας καὶ εὐχώμεθα ὁ ἕνας ὑπὲρ τοῦ ἄλλου. Ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος. Κἂν ἁμαρτίας ἧς πεποιηκῶς, ἀφεθῇσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῇτε, Πολύ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη», (Ἰακώβ. 5, 15-16).

Σύμβουλος καί συνεργός τῆς μετανοίας εἶναι ἡ ἀγία νηστεία, τὴν ὁποίαν ἐδίδαξεν εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ παραδείγματος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καί νύκτας τεσσαράκοντα εἰς τὴν ἔρημον τῆς περιχώρου τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ὠδηγήθη ὑπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος, διὰ νά πειρασθῇ ὑπὸ τοῦ διαβόλου καί ἀγωνισθῇ νικηφόρως κατ' αὐτοῦ, (Ματθ. 4, 1-2). «Νηστεία γάρ», λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, «τῆς ψυχῆς ἐστὶ τροφή καί καθάπερ αὕτη ἡ σωματικὴ τροφή πιαίνει τό σῶμα οὕτω καί ἡ νηστεία τὴν ψυχὴν εὐτονωτέραν ἐργάζεται... τὰ ἄνω φαντάζεσθαι προξενεῖ, ἀνωτέραν αὐτὴν τῶν ἡδονῶν... τοῦ παρόντος βίου ἀπεργαζόμενη».

Τοῦτου ἔνεκεν ὁ παλαιὸς Ἀδάμ ἔλαβε ὡς κατοικίαν τὸν Παράδεισον, φυτευμένον καί αὐτόν μέ ἐξαίρετον τρόπον ἀπὸ τὸν θεόν, διὰ νά ἔχῃ ἐκεῖ θεῖαν θέαν καί ὁμιλίαν αὐτόπροσώπως καί λάβῃ εἰς αὐτόν τὸν Παράδεισον συμβουλὴν καί ἐντολὴν ἀπὸ τὸν θεόν πού ὤριζε τὴν ἀρμόζουσαν ἐκεῖ νηστείαν, μέ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἂν τὴν κρατοῦσε καί τὴν διατηροῦσε, θά παρέμενε διὰ πάντα ἀθάνατος καί ἀκούραστος καί ἄλυπος» κηρύττει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς.

Κατὰ τὸν μελωδὸν τῆς Ἐκκλησίας ὁ ὅσιος Γεράσιμος ἐξοπλισθεῖς μέ τὰ ὅπλα τῆς μετανοίας, τῆς ἐξομολογήσεως καί τῆς μετανοίας ἀνῆλθεν εἰς τό ὕψος τῆς νοητῆς θεωρίας ὑποδεξάμενος καί θεῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ ἐμφάσεις καθαρὰς. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἅγιος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος ἐγένετο κοινωνός τῆς θεωρίας τῆς θεῖας θέας, δηλαδή τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ὡς λέγει καί ὁ μελωδὸς αὐτοῦ. «Ὁλην σου τὴν ἔφεσιν τῆς ψυχῆς, Γεράσιμε, πρὸς μόνον τὰ ἄφθαρτα ἔχων κατηξιώθης, ὧν ἐπόθησας». Τοῦτο σημαίνει καί πάλιν ὅτι ὁ ἅγιος Γεράσιμος κατηξιώθη τῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ νέου Ἀδάμ τοῦ Χριστοῦ «ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων», (Ἐβρ. 12, 23).

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς μᾶς καλεῖ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία δηλαδή εἰς μετάνοιαν καί αὐτεπίγνωσιν, ἰδιαιτέρως κατὰ τό παρὸν στάδιον τῆς ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς κατὰ τό ὁποῖον αὐτῆς στάδιον προβάλλονται ζῶντα παραδείγματα ἐξομολογήσεως, κατανύξεως, συντριβῆς «καί πόθου πρὸς μόνον τὰ ἄφθαρτα». Τοιαῦτα παραδείγματα εἶναι ἡ ταπείνωσις τοῦ Τελώνου ἡ αὐτεπίγνωσις τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ, ἡ μακαρία καί χαροποιὸς μετάνοια τῆς Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἀλλὰ καί τῆς ἐλλάμψεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος τῶν θεοφόρων Πατέρων καί Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας, ὡς τοῦ Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, τοῦ Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καί ἀσφαλῶς τοῦ σήμερον τιμωμένου Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου. Τὰ ὡς ἄνω παραδείγματα μᾶς καλοῦν καί μᾶς προτρέπουν νά ἀποβάλωμεν τὸν παλαιόν, τὸν χοϊκόν ἡμῶν ἄνθρωπον καί νά ἐνδυθῶμεν τὸν νεόν ἄνθρωπον, δηλονότι τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν καί ἀναστάντα Χριστόν.

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἱκετεύσωμεν τὴν ὑπερευλογημένην καί ἀειπάρθενον θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ θεοῦ καί δοξάσωμεν τὸν δοξάσαντα Αὐτόν ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Γεράσιμον καί μετὰ τοῦ μελωδοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἴπωμεν: «Ἐχουσα ψυχὴ μου τό ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ ἱατρῷ ψυχῶν τε καί σωμάτων. Ἐλευθέρωσον με φιλόανθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμησον μέ τῇ πόρνῃ καί τῷ ληστῇ καί τῷ τελώνῃ καί δώρησαί μοι, ὁ θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν καί σῶσον με. Ἀμήν».

καί ἀραβιστί ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2016/03/17/19668>

Πολλοί προσήλθον εἰς τό μυστήριον τῆς θείας Μεταλήψεως. Ἦκολούθησε ἡ λιτανεία τῆς Ἱερᾶς εἰκόνης τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς αὐτοῦ, τῶν Προσκόπων προπορευομένων καί ἀνεπέμφθη δέησις ὑπέρ υἰγείας, βοηθείας καί εἰρήνης τοῦ κόσμου καί ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν.

Τήν δέ μεσημβρίαν ὁ φίλεργος καί φιλόξενος ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος παρέθεσε νηστήσιμον τράπεζαν εἰς πάντας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/uXnde1LD9h0>

<http://youtu.be/qnt0SYg30Fs>

<http://youtu.be/NpacowJ9Wa0>

